

העולם הזה: 1034
תאריך: 7.8.1957

קש לפתע להצטרף לקבוצה של חיילים דתיים, שנסעו ליום עיון החייל-הדתי, ה- מאורגן על-ידי הרבנות הראשית.

בני-נדרים או רק חלק. בסיום הכנס הציג שוקה לנואם שאלה שהעבירה רחש בקרב החיילים הדתיים. שאל שוקה: בי ערב יום-הכיפורים מתפלל כל חייל דתי את תפילת כל נדרי, תפילה המבטלת את כל שבועותיו ונדריה של החייל. האם כולל ביטול זה גם את שבועת האמונים של החייל לצה"ל?

הנואם נשאר פעור פה. אך מייד באה התשובה המורה: החייל הדתי אינו נשבע בשבעת גיוסו, אלא רק מצהיר אמונים.

אך שוקה לא ויתר: והחייל הבלתי-דתי, המשיך להקשות. האם במיקרה שהתפלל כל נדרי ביטל בכך שבועת אמוניו לצה"ל, הוא חייב להישבע שנית?

שוקה נשאר ללא תשובה מספקת. אך לא יוותר איש כמוהו. הוא שיגר מיכתב-שאלה לשבועון הצבאי הדתי מחנייס, אך גם שם ניתנה עדיין רק תשובת חתיקה...

טפורט

תגמול למקובח

קבוצת הכדורגל של הפועל תל-אביב ביקשה לקחת עימה למסעה לאירופה בשבוע הבא, שניים משחקני מכבי תל-אביב — **אברהם בנדורי ויהושע גלזר**. לאבי-רהם בנדורי, הנמצא באחרונה בכוסר גבוה, שאינו נופל מכוסרם של שני השור ערים של הנבחרת הלאומית **הורדורב וויפוקר**, תוקן בכך עוול גדול שנעשה לו בשנה האחרונה. כשלא הורכב בשום נבחרת ולא נסע מחוץ לגבולות הארץ. שיעע גלזר לא ייצא כנראה למסע. מסיבות מיספחתיות, מאחר שאשתו נמצאת בחו"ד שי הריגונה האחרונים ●●● **אליעזר שפיגל**, מאמנה החדש של קבוצת הפועל פתח-תיקווה, העומדת גם היא לצאת לי מסע מישחקים ממושך לאירופה ולמירוח הרחוק, לא יסע עם קבוצתו. שפיגל יוצא לאנגליה לקורס השתלמות למאמני כדורגל, שימשך שלושה חודשים.

* הפותחת במילים האחריות, אשר תר-גומן העברי הוא: „כל נדרי ואיסורי קונן-מי ושבועותי וחרמי, שנדרתי ושארסתי, י-מי שבלתי עלי שנשבעתי מיום הכיפורים ה- זה ועד ליום הכיפורים הבא עלינו לטו-בה, בטלות ומבוטלות, לא שרירות ולא קיימות...“ הנוסח הזה כולל שבועות אשר נשבעו בעבר והקיימות בתוקפן. זו כדי השתמשו שונאי ישראל בתפילה זו כדי להוכיח שאין להאמין לשבועתו של יהודי. לכן מצויין במפורש במחזור היהודי, בצי-דה של התפילה, כי הפיסור חל רק על שבועות שבין אדם למקום, לא שבין אדם לרעהו.

מדור מיוחד: „כה אמרה פולה“. כמה מאירות הכנף של פולה בן-גוריון, אשת דאש-המשלה

שאנו נישאוי-בזק בטקס אזרחי, כשהנוכח-ים באותו טקס היו... העדים בלבד. במי-קום לא נכח רב.
● על העולם הזה: „אני מרבה לקרוא את העיתונות הישראלית... והעולם הזה... עזבו אותם לנפשם ממילא במודם או במאוחר העיתון הזה יגועו בעצמו.“
● על האויב מס' 1 של בן-גוריון: „ה-טלפון הוא האויב מס' 1 שלנו, ואני ביקשתי את בן-גוריון לא לענות לצילצולים. אני עושה זאת בעצמי.“
● על נישואיה לבן-גוריון: „פרשת נישואינו היתה כרוכה בסודיות רבה. ניי-

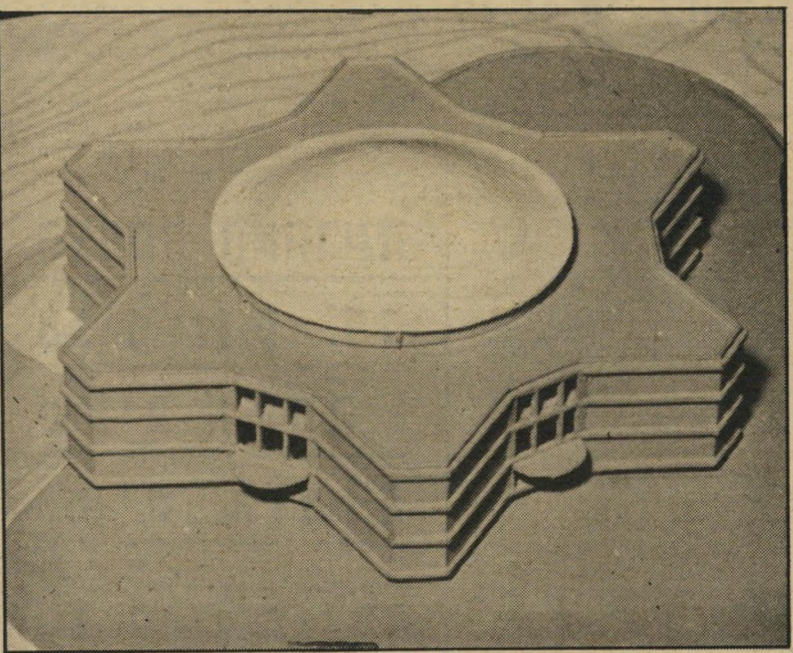
זה היה העולם הזה שהיה

לפני 25 שנה

פירסם עוד אהת מכתבות-הדרך שלו, שנשלחה ארצה כטרם מעי-צרו בתעלת-סואץ. תחת הכותרת „הגנב מלגב בעי"מ" מיפורה של שיעוריות מעילות וזופים בצמרת היהדות הדתית הבינלאומית. בשער הגליון (בצבע) כוכבת קולנוע סיפיה לורן.

גליון „העולם הזה“, שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, הכיא כתבת תחקיר מקיפה תחת הכותרת „השעוירות בבנין ה-כנסת“, שבה סיפור ההשדות על פרוסקציה ושיפוט לקי בתחרות התוכנית להקמת בניין הכנסת. ככתבה הוכא שמונה מתוך התוכניות שהשתתפו בתחרות להקמת המושב. תחת הכותרת „עד מתי יתעללו בי?“ הכיא קצין המישטרה זאב שמינברג, שנית המישטמ מצא זכאי, את סיפור הדיפתו על-ידי מפקדת המיש-טרה. ראש מערכת „העולם הזה“, שלום טהן, המשיך בסדרת די-ווחי ממסע המישלחת הישראלית לפסטיבל הנוער הבינלאומי במוסקבה. כתב „העולם הזה“ רפי נלסון, ששהה בכלא מצרי,

מלכותו של ד"ר ישראל אלדד * שירות החוץ הדתי * ברית-מילה לכיסו של חושי

השערווריה בבניין הכנסת

העולם הזה פירסם שמונה הצעות שהוצגו בתחרות הבינלאומית לבניין מישכן הכנסת. בתצלום הצעת בניין מגודר, כאשר על מרכז הכוכב מונחת כיפת אולס-הדיונים. בניין הכנסת הוקם לפי התוכנית שזכתה במקום השישי, שאותה הגיש האדריכל קלארווין. ושלעיה אמרו השופטים, כי היא מהווה „חיקוי לתוכניתו של אדריכל בינלאומי“. הדבר לא מנע את אימוצה והקמת הכנסת לפיה.

טרה. תוך שעות ספורות עצרה המישטרה את אהרון כ', האשימה אותו בהוצאת כסף בטענות-שואא. ייתכן מאוד כי האזרח כהן לא יהיה פנוי להצביע בבחירות הבאות לעיריית חיפה.

גבר בן ה-62, אב לשני בנים ובת, בן לאם זקנה החיה בירושלים. המוהיקני הראשון, האחרון והיחיד של המחנה הדתי בשירות-החוץ הגיש את כתבי האמנתו לאלהים.

דח

חיפה

כל נדרון

יהושע („שוקה“) שקד, 19, הוא צבר בעל מוח חריף מאוד. עוד בבית-הספר העממי ולאחר מכן התיכוני, התמחה בתהי-ביב מיוחד במינו: להציג לפני מוריו שאלות שקשה לענות עליהן.

שוקה אמנם לא חונך על ברכי דתיים-ראל דווקא, אך למרות זאת התעמק לא פעם בבעיות הדת, נכנס לישיבה הקרובה למקום מגוריו, כשבפני שאלת-מלכות ש-הביאה במבוכה את תלמידיה-הישיבה.

גם עם גיוסו לא נשתנה שוקה. לפני חר-דשיים השתוממו חברי-ליחידה כאשר ביי-

שכר הוצאה

ראש עיריית חיפה, אבא חושי, ידוע בדאי-גתו הרבה לצורכי בני-יעירו. אין הוא חר-סך, לא מזמנו ולא מכספו. כדי לתת ל-אזרחי חיפה את ההרגשה שאכן כשמו לו-הוא, אבא דואג ונאמן, שכדאי לילדים הטובים להצביע בעדו בבחירות הבאות.

גם כשהופיע באחד הימים במישדרו של חושי האורח אהרון כ', קיבל אותו ראש-העירייה ושוחח עימו כדבר אב עם בנו.

אהרון כ' הודיע לראש-העירייה כי נולד לו בן במזל טוב, התייעץ עמו על השם שיש לקרוא לבן. הזמינו להשתתף כסנדק בכרית-המילה של בנו. בין השאר רמו אהרון כ' לחושי, כי מצבו הכספי קשה מאוד, כי הוצאות הלידה והברית מכבי-דים מאוד על תקציבו. חושי לא היסס, הוציא את פנקס-השקים שלו, נתן לאהרון 10 לירות.

ביום בו היתה צריכה להיערך ברית-הי-מילה לבנו של האב המאושר, מצא חושי כמה דקות פנאי, ניגש לכתובת שגיתנה לו, כדי לזכות ביצוות סנדק, כשהגיע למקום התברר כי נפל קורבן לטוב-ליבו. במקום לא היתה כל ברית-מילה ולא זכר לבחור אהרון כ'.

דיעות

השלב האחרון של הפולם

כדי להשקיע אחת ולתמיד את החשי-דות שנתגלו בציבור לגבי חלקו של ה-ש"ב בפרשת רצח קסטנר, היה צורך ל-מצוא בחיפזון דמות שחורה ונוראה, המטי-לה את חיתתה על הארץ ומארגנת רצי-חות המוניות.

האיש נמצא במזל טוב בדמות מורה ירוי-שלמי נמוך-יקומה וממושקף, ד"ר ישראל („אלדד“) שייב, המוציא את כתבי-העת הלאומני-קיצוני סולם. שייב, שדברו הגיע עד או לחוג מצומצם ביותר, הפך לפתע — בעזרתו האדיבה של הש"ב — לדמות לאומית.

„וגרשתמו מפניך...“ איש לא שמח על כך יותר מאשר שייב עצמו. השבוע הוציא גליון מוגדל וחגיגי של סולם. הגלי-יון ה-100 של כתבי-העת, סקר בסיפוק את הישגיו. יחד עמו הפיץ ברבים גלוייה צבעונית שהכילה את מפת מלכות ישראל, כפי שהיא מצטיירת בעיני שייב.

מלכות זו אינה קשורה בגבולות קיימים, אינה דומה לשום מיבנה פוליטי קיים. היא כוללת חלקים של מצרים וסיני, סעודיה, סוריה, ואת כל הלבנון, כנאמר בספר שמות: „ושמתי את גבולך מי-סוף ועד הגהר, כי אתן בידיכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך.“

מלכות זו מגיעה מן הנילוס ועד לחל-קו הצפוני של נהר פרט. על חלקו הדרומי של הנהר, הנמצא בדרום עיראק, ויתר ה-ד"ר ישראל שייב.

דיפלומטים

חמוהיקני האחרון

שום מעשה לא הרס את הקאריירה של שרי-החוק, משה שרת. יותר מאשר הסכמו החשאי עם תת-השר ישראל רוזנברג וח"כ יצחק רפאל על מינוי אישים דתיים לתפקי-דים של שגרירים, תמורת תמיכת השרים הדתיים בו בממשלה נגד דוד בן-גוריון. פירסום ההסכם על-ידי העולם הזה (965) עורר את חמתו של בן-גוריון, שיפק לו את הגשק האחרון שהיה דרוש לו כדי לסלק את משה שרת, ולספח את מישרד-החוק לעצמו.

באותו רגע היתה כבר ערוכה רשימה מפורטת של עסקנים דתיים, שעמדו להיות שגרירים וצירים (העולם הזה 968). היא נורקה לסל, רק שם אחד נשאר על השולי-חן: שמו של ד"ר ישעיהו ולפסברג, רו-פאילדיים סימפאטי וישריר, שכבר נמ-סר לאישור לממשלת שווייץ. כדי שלא לי-בייש את המדינה בעיני הגויים, לא בוטל המינוי, ולפסברג שינה שמו לאביעד, נסע לברן, כדי ליטול לידיו את השגרירות בארץ הגבינה מידי השגריר שמואל טול-קובסקי, אביו של מפקד חיל-האוויר, זן טולקובסקי.

השליחות והאחרונה. אולם אביעד לא האריך ימים בתפקידו. לפני חודש ביקר בארץ כדי להשתתף בישיבת הוועד הפועל הציוני, נתקבל כחיבה על-ידי חב-ריו הדתיים, אף שהיה טיפוס יוצא-דופן ב-מחנם. בחזרו לברן חף שבץ-לב את ה-